

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8C/85/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314203994
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5314203994.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v právnej veci navrhovateľa CD Consulting, s.r.o., so sídlom Praha 3, K červenému dvoru č. 3269/25 A, Nagano Office Center, Česká republika, IČO: 26 429 705, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 86 864 421 proti odporkyňi N. C., T.. XX.X.XXXX, G. XXX, U. v konaní o zaplatenie 0,25% denného zmenkového úroku a 6% ročného úroku zo zmenkovej sumy takto

rozhodol:

Konanie v časti o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 845,45 € od 2.6.2010 do 28.10.2010 **z a s t a v u j e**.

Návrh vo zvyšku **z a m i e t a**.

U r č u j e zmluvnú podmienku v článku 17 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy č. 5861369 zo dňa 8.6.2009 uzavretej medzi veriteľom Pohotovosť, s.r.o., Bratislava a dlžníčkou N. C., T.. XX.X.XXXX, G. XXXX, U. o dojednaní vyplňacieho práva zmenky veriteľom **z a n e p r i j a t e ľ n ú** zmluvnú podmienku v celom rozsahu a pre neprijateľnosť **z a n e p l a t n ú** zmluvnú podmienku v celom rozsahu.

Odporkyňi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal návrh na uplatnenie pohľadávky v zmysle článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Návrhom sa domáhal zaplatenia zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 845,45 € od 2.6.2010 do 28.10.2010 vyčísleného v sume 314,93 € a úroku z omeškania vo výške 6 % ročne od 6.9.2010 do 28.10.2010 v sume 7,50 €. Domáhal sa tiež zmenkovej odmeny vo výške 1/3-iny zmenkovej sumy, t.j. 2,82 € a náhrady trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavila odporkyňa dňa 8.6.2009 na zmenkovú sumu 845,45 €, pričom sa zaviazala aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 2.6.2010. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „Na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Do textu zmenky bol poňatý záväzok odporkyne zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s denným úrokom 0,25 % od 2.6.2010. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, vystaviteľ doposiaľ zaplatil 1 083,56 €, pričom na zmenkovú sumu zaplatil 845,45 € a na úroky uhradil vo výške 238,11 €. Zmenková listina bola opatrená doložkou „Bez protestu“, indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou. K návrhu pripojil zmenku (fotokópia založená v spise, originál uložený na tunajšom súde). Uviedol, že nežiada ústne nariadenie pojednávania.

Do konania oznámil vstup vedľajší účastník na strane odporcu ako spotrebiteľa (čl. 17). Bol poučený súdom a vyzvaný k predloženiu súhlasu odporcu so vstupom vedľajšieho účastníka konania do konania na jeho strane podľa § 93 ods. 2 a 3 novely OSP (čl. 18). Novela OSP vykonaná zákonom č. 353/2014 Z.z., výslovne v § 93 ods. 3 OSP vyžaduje, že ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o jeho vstupe do konania musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. Aktuálna právna úprava teda viaže prípustnosť vedľajšieho účastníctva spotrebiteľského združenia na explicitný súhlas spotrebiteľa s jeho vstupom do konania. Nakoľko zákon č. 353/2014 Z.z. neobsahuje žiadne intertemporálne ustanovenia vylučujúce okamžitú aplikáciu aktuálneho znenia § 93 ods. 3 OSP, nemôže súd platnú procesnoprávnu úpravu opomenúť/nerešpektovať (napr. uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/115/2012 zo dňa 25.2.2015). Keďže vedľajší účastník napriek výzve súdu súhlas nedoručil, v súlade s § 93 ods. 2 a 3 novely OSP (zákon č. 353/2014 Z.z., účinný od 1.1.2015) súd na vedľajšieho účastníka konania neprihliadal, teda nepovažoval ho za účastníka konania a to bez rozhodovania o neprípustení do konania. Vychádzal z doslovného znenia § 93 ods. 2 OSP: „Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.“ Z uvedených dôvodov súd nemal povinnosť doručiť vedľajšiemu účastníkovi konania návrh a ostatné podania, pretože sa na neho „neprihliada“, má sa za to, že nie je vedľajším účastníkom konania (§ 79 ods. 4 prvá veta OSP: „Návrh na začatie konania a jeho prílohy doručí súd ostatným účastníkom do vlastných rúk.“). Nestotožnil sa s názorom vedľajšieho účastníka konania, že je potrebné aplikovať OSP platný a účinný do 1.1.2015, pretože vstúpil do konania v čase do 1.1.2015, a preto nie je jeho povinnosťou doručiť súhlas odporcu s jeho vstupom do konania. Prvostupňový súd sa nestotožnil so spôsobom aplikácie noriem procesného práva zo strany vedľajšieho účastníka konania. Normy hmotného práva sa aplikujú v stave platnom a účinnom ku dňu vzniku právneho úkonu. Normy procesného práva (teda aj § 93 ods. 2 a 3 novely OSP, účinné od 1.1.2015) sa vzťahujú ihneď od 1.1.2015 na všetky prípady v čase rozhodovania. Inak povedané, súd aplikuje to procesné právo, ktoré je platné a účinné v čase rozhodovania. Z tohto dôvodu aj na tento prípad aplikoval ustanovenie § 93 ods. 2 a 3 novely OSP a na vedľajšieho účastníka konania neprihliadal. Súd má za to, že mu neodňal možnosť konať pred súdom. Ďalej súd s týmto subjektom nekonal ako s vedľajším účastníkom konania, o jeho vstupe nerozhodoval a v súlade so zásadou hospodárnosti konania neorzhodoval ani o námietke navrhovateľa (čl. 23).

Súd je toho názoru, že v danom prípade sú splnené podmienky pre aplikáciu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu.

Podľa čl. 2 ods. 1 citovaného nariadenia sa toto nariadenie uplatňuje v občianskych a obchodných veciach pri cezhraničných sporoch bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu, v ktorých hodnota pohľadávky v čase doručenia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky príslušnému súdu alebo tribunálu nepresahuje 2.000,- € bez akýchkoľvek úrokov, výdavkov a nákladov. Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné ani správne veci, ani na zodpovednosť štátu za konanie alebo nečinnosť pri výkone štátnej moci.

Podľa čl. 3 ods. 1 citovaného nariadenia na účely tohto nariadenia je cezhraničným sporom taký spor, v ktorom má aspoň jedna zo strán bydlisko alebo obvyklý pobyt v členskom štáte inom ako v členskom štáte súdu alebo tribunálu konajúceho vo veci.

Podľa čl. 5 ods. 1 citovaného nariadenia európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné. Súd alebo tribunál nariadi ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné alebo ak o to požiada niektorá zo strán. Súd alebo tribunál môže takúto žiadosť odmietnuť, ak sa domnieva, že vzhľadom na okolnosti prípadu ústne pojednávanie zjavne nie je potrebné pre spravodlivé vedenie konania. Dôvody odmietnutia sa uvedú písomne. Iba proti rozhodnutiu súdu alebo tribunálu o odmietnutí takejto žiadosti nemožno samostatne podať opravný prostriedok.

Podľa čl. 5 ods. 2 citovaného nariadenia po doručení správne vyplneného tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky súd alebo tribunál vyplní časť I. vzorového tlačiva C na odpoveď ako je uvedené v prílohe III. Kópia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a v prípade potreby podporných dokumentov spolu s

vyplneným tlačivom na odpoveď sa doručí odporcovi v súlade s článkom 13. Tieto dokumenty sa odošlú do 14 dní od doručenia správne vyplneného tlačiva na uplatnenie pohľadávky.

Podľa čl. 5 ods. 3 citovaného nariadenia odporca odpovie do 30 dní po doručení tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a tlačiva na odpoveď tak, že vyplní časť II. vzorového tlačiva C na odpoveď, pričom v prípade potreby poskytne všetky príslušné podporné dokumenty a zašle ho späť súdu alebo tribunálu alebo akýmkoľvek iným vhodným spôsobom, pri ktorom nepoužije tlačivo na odpoveď.

Podľa čl. 5 ods. 4 citovaného nariadenia do 14 dní od doručenia odpovede odporcu súd alebo tribunál odošle navrhovateľovi kópiu odpovede spolu s príslušnými podpornými dokumentmi.

Podľa čl. 7 ods. 1 citovaného nariadenia do 30 dní od doručenia odpovede odporcu alebo navrhovateľa v lehotách ustanovených v čl. 5 ods. 3 alebo 6 súd alebo tribunál vydá rozsudok alebo:

a/ v rámci stanovenej lehoty, ktorá nesmie presiahnuť 30 dní si vyžiada od strán ďalšie podrobnosti týkajúce sa pohľadávky;

b/ vykoná dôkazy v súlade s čl. 9 alebo

c/ predvolá strany na pojednávanie, ktoré sa uskutoční do 30 dní od predvolania.

Podľa čl. 7 ods. 2 citovaného nariadenia súd alebo tribunál vydá rozsudok buď do 30 dní od uskutočnenia ústneho pojednávania alebo po doručení všetkých potrebných informácií na vydanie rozsudku. Rozsudok sa doručí stranám v súlade s čl. 13.

Podľa čl. 7 ods. 3 citovaného nariadenia ak sa súdu alebo tribunálu nedoručí odpoveď dotknutej strany v lehote ustanovenej v čl. 5 ods. 3 alebo 6 súd alebo tribunál vydá rozsudok o pohľadávke alebo proti pohľadávke.

Po doručení vyplneného tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky súdu, jeho kópiu aj s prílohami a vzorovým tlačivom C na odpoveď súd doručil odporkyňi dňa 22.10.2014. Odporkyňa v lehote určenej článkom 5 ods. 3 Nariadenia EP a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, vyplnené tlačivo C na odpoveď Okresnému súdu Čadca nedoručila, ani sa k predmetnému návrhu na uplatnenie pohľadávky nijakým iným spôsobom nevyjadrila, hoci bola v tlačive C na odpoveď poučená, že ak do 30 dní od doručenia tlačiva na uplatnenie pohľadávky spoločne s tlačivom na odpoveď neodpovie, súd vydá rozsudok bez nariadenia pojednávania.

Hromadným podaním zo dňa 21.12.2015 na čl. 48, ktoré je zaevidované na Okresnom súde v Čadci pod Spr. 2431/15, vzal navrhovateľ svoj návrh v časti o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 845,45 € od 2.6.2010 do 28.10.2010 späť.

Podľa § 96 ods. 1 O. s. p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 3 O. s. p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

V danom prípade navrhovateľ využil svoje dispozičné právo a svoj návrh vzal v uvedenej časti späť. V danom prípade súhlas odporkyne so späťvzatím nebol potrebný. Súd konanie v späťvzatej časti zastavil.

Súd konal vo veci bez nariadenia pojednávania v súlade s článkom 7 citovaného nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) 861/2007 len na základe predložených listinných dôkazov a to zmenkou, výpisom z obchodného ako aj ďalším spisovým materiálom 8C 85/2014 a pripojeným spisom Okresného súdu Čadca sp. zn. 6Er 79/2011.

Z vykonaných dôkazov mal preukázaný nasledovný skutkový stav, z ktorého vyvodil nasledovné skutkové a právne závery.

Odporkyňa dňa 8.6.2009 vystavila vlastnú zmenku, obsahom ktorej je jej záväzok zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o. sumu 845,45 € a zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne od 2.6.2010. Uvedená zmenka bola vystavená ako vistazmenka a bola opatrená doložkou „bez protestu“ a „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“ a za miesto platenia bolo určené sídlo pôvodného zmenkového veriteľa a to spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Z rubovej strany zmenky vyplýva, že uvedená spoločnosť túto zmenku indosovala na rad navrhovateľa. Ďalej z uvedenej listiny vyplýva, že ide o vzorové tlačivo, do ktorého boli rukou vpísané údaje: dátum a miesto vystavenia, identifikačné údaje vystaviteľa, ako aj jeho podpis, pričom zmenková suma je vyjadrená číslicami, ako aj slovami a dátum začiatku úročenia je v listine uvedený odlišným tlačným písmom ako zvyšok vzorového tlačiva.

Keďže predmetom konania je spor zo zmenky, súd v prvom rade skúmal, či táto spĺňa všetky náležitosti zmenkového a šekového zákona č. 191/1950 Zb., a to predovšetkým formálne náležitosti uvedené v ustanovení § 75 citovaného zákona. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia vlastná zmenka musí obsahovať:

1. označenie, že ide o zmenku, ktoré musí byť pojaté do vlastného textu listiny a vyjadrené v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná;
2. bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu;
3. údaj zročnosti;
4. údaj miesta, kde sa má platiť;
5. meno toho komu alebo na rad koho sa má platiť;
6. dátum a miesto vystavenia zmenky;
7. podpis vystaviteľa.

Označenie zmenka je v danom prípade pojaté do vlastného textu listiny a vyjadrené v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná, nachádza sa v nej bezpodmienečný sľub odporcu zaplatiť určitú peňažnú sumu a je v nej uvedený údaj o zročnosti, ako aj údaj miesta, kde sa má platiť, tiež meno na koho rad sa má platiť, vrátane dátumu, miesta vystavenia zmenky a podpisu vystaviteľa. Vzhľadom k uvedenému súd je toho názoru, že predmetná zmenka spĺňa všetky formálne náležitosti zmenky predpokladané ustanovením § 75 zmenkového a šekového zákona. Z rubovej strany zmenky jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ túto zmenku nadobudol indosamentom od pôvodného veriteľa, na rad ktorého bola zmenka pôvodne vystavená.

Z pripojeného exekučného spisu 6Er 79/2011 súd zistil, že sa v ňom nachádza totožná zmenka, na základe ktorej si navrhovateľ uplatňuje nárok v tomto konaní. Zároveň sa v ňom nachádza zmluva o úvere č. 5861369. Súd mal preukázané, že dňa 8.6.2009 bola uzatvorená písomná zmluva o úvere č. 5861369, ktorou veriteľ - Pohotovosť, s.r.o. poskytol v prospech odporkyne ako fyzickej osobe úver vo výške 800 €. Tento úver sa odporkyňa zaviazala splatiť v celkovej sume 1 572 € v 12 mesačných splátkach po 131 € počnúc dňom 18.7.2009. V zmluve nie je uvedený úrok, iba výška poplatku 772 €, bez jeho konkretizácie a uvedenia RPMN, ako aj priemernej hodnoty RPMN. Súčasťou zmluvy o úvere sú všeobecné podmienky (čl. 8 exekučného spisu), kde článok 17 obsahuje Dohodu o vyplnení zmenky, v ktorej sa uvádza, že na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky: (ďalej aj ako vystaviteľ) vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi (ďalej len remitent) vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Ručiteľ je z takto vystavenej zmeny zaviazaný ako zmenkový ručiteľ. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t. j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých pevných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenka remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh.

Obsahovým znením článku 17 Všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy mal súd preukázané, že ku dňu uzavretia úverovej spotrebiteľskej zmluvy, teda ku dňu 8.6.2009 a ku dňu vystavenia zmenky v totožný deň 8.6.2009 v zmenke nebola uvedená zmenková suma 845,45 €, ani splatnosť zmenkového úroku 0,25% denne. Uvedené údaje mal vyplniť jednostranne remitent, najskôr v deň, kedy sa podľa bodu 4 zmluvy stane splatný celý dlh, to je, keď dlžník nezaplatí včas 4 po sebe idúce splátky, resp. zaplatí ich len z časti. Zmenková suma mala pozostávať zo sumy všetkých nárokov

veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú v budúcnosti ku dňu vyplnenia zmenky. Dátumom začiatku úročenia zmenkovej sumy mal byť dátum zhodný s dňom, kedy sa podľa všeobecných podmienok stane splatným celý dlh a tento dátum taktiež mal byť vyplnený v budúcnosti remitentom.

Napriek tomu, že v predmetnej úverovej zmluve je uvedené, že finančné prostriedky sa poskytujú na výkon podnikania odporkyne, je súd toho názoru, že predmetná zmluva o úvere spĺňa charakter zmluvy spotrebiteľskej. Pôvodný majiteľ zmenky spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. vykonáva svoju podnikateľskú činnosť v predmete poskytovania spotrebiteľských úverov a zmenka na základe ktorej si navrhovateľ uplatňuje svoj nárok, má v tomto prípade zabezpečovací charakter pôvodného právneho vzťahu majúceho povahu vzťahu spotrebiteľského. Zmluva o úvere uzatvorená medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou spĺňa všetky znaky spotrebiteľskej zmluvy v súlade s ustanovením § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Aj napriek tomu, že v zmluve je odporkyňa uvedená ako fyzická osoba - podnikateľ, pretože súčasťou údajov týkajúcich sa odporkyne je aj jej IČO, súd vyhodnotil túto zmluvu ako spotrebiteľskú. Samotné označenie odporkyne ako podnikateľky v úverovej zmluve a uvedenie účelu poskytnutia úveru nie je určujúce, pokiaľ z iných dôkazov (výsluchu dlžníka) vyplýva, že účelom úveru bola úhrada potrieb rodiny odporkyne ako dlžníčky. Súdu nezostáva iné, ako konštatovať, že navrhovateľ v tejto časti neunesol dôkazné bremeno. Túto skutočnosť potvrdil sám odvolací súd vo svojom uznesení vydanom vo veci 6Er 79/2011, v ktorom poukázal na to, že dôkazné bremeno, že úver bol odporkyni poskytnutý na podnikanie, zaťažuje navrhovateľa, ktorý toto bremeno neunesol ani v základnom, ani v odvolacom konaní v rámci exekučného konania 6Er 79/2011. Súd konštatuje, že tak neurobil ani v tomto konaní pred súdom. Zo zápisnice spísanej na Okresnom súde v Čadci dňa 27.6.2012 vo veci 6Er 79/2011 vyplýva, že odporkyňa použila poskytnuté peňažné prostriedky na úhradu nákladov na živobytie pre seba a svoju rodinu, nakoľko v tom čase bol jej manžel nezamestnaný a obe deti boli nezaopatrené, odkázané na výživu rodičov, pričom sa zároveň sústavne pripravovali na budúce povolanie. Samotná skutočnosť, že odporkyňa bola v čase uzavretia zmluvy živnostníčkou a túto skutočnosť v zmluve uviedla, nemôže znamenať, že úver bol poskytnutý za účelom výkonu podnikania, keď odporkyňa takéto použitie úveru poprela a navrhovateľ opak nepreukázal.

Keďže spotrebiteľom je subjekt, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, mal súd za preukázané, že odporkyňa mala v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, na základe ktorej bola vystavená predmetná zmenka, postavenie spotrebiteľa.

Tým mal súd preukázané, že sporná zmenka je neúplná zmenka - blankozmenka, ktorú jednostranne v neprítomnosti dlžníka vypísal veriteľ spoločnosť Pohotovosť, s.r.o., Bratislava, ktorý ju následne previedol (indosoval) na navrhovateľa. Súd mal ďalej preukázanú aj vedomosť navrhovateľa o kauze zmenky ako zabezpečovacieho právneho úkonu k úverovej spotrebiteľskej zmluve. Táto informácia mu bola známa priamo z obsahových náležitostí zmenky, kde je číslo úverovej spotrebiteľskej zmluvy uvedené.

Z vyššie uvedených skutočností možno dospieť k záveru, že zmenka slúži v danom prípade ako zabezpečovací právny prostriedok zo spotrebiteľského vzťahu a preto napriek tomu, že v danom prípade ide o vzťah uplatnený na základe zmenky ako abstraktného cenného papiera, je povinnosťou súdu skúmať postavenie odporkyne ako spotrebiteľa (rozsudok Európskeho súdneho dvora pod sp.zn. C - 419/2011 zo dňa 14.3.2013, Česká sporiteľňa, a.s. proti Geraldovi Feichterovi). Pri nároku, ktorého základ tvorí právo zo zmenky, súd nemá právo skúmať kauzálny nexus, skutkový a právny základ zmenkového vzťahu, pokiaľ nemá jednoznačne preukázané, že skutkovým a právnym základom zmenky je spotrebiteľská zmluva, pri ktorej súd je povinný z úradnej moci skúmať a vyhodnocovať neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by mohli poškodiť spotrebiteľa. Opačným výkladom by veriteľ Pohotovosť, s.r.o., Bratislava za pomoci navrhovateľa takýmto postupom obišiel kogentné ustanovenia zákonov o ochrane spotrebiteľa. Takým postupom v rámci zmenkového konania by vymohol od spotrebiteľa aj plnenie na základe neprijateľných zmluvných podmienok. Takým postupom by bola znemožnená súdna ochrana spotrebiteľa a jeho práv z úradnej moci zo strany súdu.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶⁾ musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok;

platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z., pri nespĺnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b),

d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z., veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis.⁷⁾ Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.⁷⁾

Podľa § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom.⁸⁾ Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

Podľa § 4 ods. 7 zákona č. 258/2001 Z.z., veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 6 veriteľom.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že na úverovú zmluvu uzatvorenú medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou, uzatvorenú dňa 8.6.2009 pod č. 5861369, je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase jej uzatvorenia (ku dňu 8.6.2009).

Zmluva o spotrebiteľskom úvere v súlade s § 4 citovaného zákona, musí mať písomnú formu s tým, že každá zmluvná strana dostane aspoň jedno jej vyhotovenie.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať aj ďalšie podmienky uvedené v § 4 ods. 2, a to konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru podľa písm. g); výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa písm. i); ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa podľa písm. j) a priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov

na príslušný spotrebiteľský úver splatnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtok podľa písm. k).

Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahuje, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Dohodu o vyplňovacom práve zmenky súd vyhodnotil za neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach oboch účastníkov spotrebiteľského vzťahu v neprospech spotrebiteľa. Vyššie uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bola vystavená predmetná zmenka, totiž neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle ust. § 4 písm. g, i, j, k) zákona č. 258/2001 Z.z., teda poskytnutý úver sa na základe tejto zmluvy v súlade s § 4 ods. 3 citovaného zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov a teda odporkyni vzniká iba povinnosť vrátiť istinu poskytnutého úveru. Zmenka však túto skutočnosť nezohľadňuje, práve naopak, umožňuje vymáhať zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, čo predstavuje 91,25 % ročne. Plnenie v uvedenej výške súd považuje za rozporné so zásadou dobrých mravov, čo spôsobuje jeho neplatnosť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Občianskeho zákonníka.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že uzavretie spotrebiteľskej zmluvy bolo podmienené podpisom zmenky zo strany odporkyne - spotrebiteľa, čo vyplýva z rovnakého dátumu zmenky a úverovej spotrebiteľskej zmluvy, ako aj z čl. 17 Všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy. V momente uzatvárania úverovej spotrebiteľskej zmluvy obsahovou náležitosťou úverovej spotrebiteľskej zmluvy bola povinnosť dohodnúť sa na vypísaní zmenky podľa článku 17 Všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy ako podmienky poskytnutia úveru. Táto podmienka je neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože nie je individuálne so spotrebiteľom dojednaná, tvorila neoddeliteľnú súčasť formulárovej úverovej spotrebiteľskej zmluvy - všeobecných podmienok a bez jej podpisu by spotrebiteľ úver nedostal, preto podľa názoru súdu podmieňovala uzavretie spotrebiteľskej zmluvy a samotné poskytnutie úveru. Spotrebiteľ obsah úverovej zmluvy a článku 17 Všeobecných podmienok o vyplnení zmenky nemohol v danom prípade ovplyvniť. Značnú nerovnováhu v právach spôsobuje dojednanie v článku 17 Všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy aj preto, že veriteľ sám vyplní zmenku v deň splatnosti celého dlhu. Odporkyňa ako spotrebiteľ nijako nemohla ovplyvniť výšku zmenkovej sumy, dátum splatnosti zmenkového úroku, ktoré si do zmenky jednostranne dopísal veriteľ. Dojednanie vyplňacieho práva zmenky v článku 17 Všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy je preto neplatné aj podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre neurčitosť, nepreskúmateľnosť. Dojednanie je neurčité, nepreskúmateľné v časti: „Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia.“. Je zrejmé, že suma bola jednostranne do zmenky uvedená veriteľom a ku dňu uzavretia dohody v článku 17 Všeobecných podmienok spotrebiteľ nevedel, aká suma do zmenky bude dopísaná. V momente uzatvárania dohody uzavrel neurčitú dohodu čo do článku 17 Všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy. Nebola konkretizovaná výška zmenkovej sumy, ktorá mala byť dopísaná do zmenky na základe vyplňacieho práva zmenky a neboli ani určitým, preskúmateľným spôsobom stanovené kritériá, na základe ktorých zmenková suma do zmenky mala byť dopísaná tak, aby bola určiteľná a preskúmateľná za pomoci výkladových pravidiel.

Nakoľko súd dohodu o vyplňovacom práve zmenky vyhodnotil za neprijateľnú podmienku s poukazom na § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka, majúca za to, že nešlo o podmienku individuálne dojednanú a nepochybne spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov v neprospech spotrebiteľa z dôvodu, že umožňuje vymáhať plnenia uplatňované v rozpore so zákonom, bez zohľadnenia práv spotrebiteľa, ide o dojednanie neplatné v súlade s § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. V prípade, ak je neplatná dohoda o vyplňovacom práve zmenky, je neplatná aj samotná zmenka, čo korešponduje aj s právnym názorom vysloveným Najvyšším súdom SR zo dňa 6.5.2008 pod sp.zn. 4 Obo 161/2007. Najvyšší súd v odôvodnení uviedol, že z neplatnej úverovej zmluvy v dôsledku neprimerane vysokého poplatku za spracovanie a vedenie úveru, v dôsledku čoho považoval zmluvu za priečiacu sa dobrým mravom a zásadám poctivého obchodného styku, nemohlo navrhovateľovi vzniknúť právo na vyplnenie blankozmenky. Skutočnosť, že právny predchodca navrhovateľa postupuje v rozpore so zásadami spotrebiteľského práva, preukazuje aj samotný list Európskej komisie z 25.4.2013 pod č. 2012/4165 adresovaný Slovenskej republike s upozornením na nedodržiavanie spotrebiteľského práva Európskej únie s uvedením praktík obchodnej spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., ktorá vymáha nezákonné pohľadávky založené na nekalých podmienkach s konkrétnym uvedením blankozmienek, zameraných

na vyhýbanie sa riadnej justičnej kontrole. Podľa záverov uvedeného listu obchodníci vyplňajú do blankozmeniek svoju nárokovanú sumu, hoci to právne predpisy o spotrebiteľských úveroch nedovoľujú a napriek skutočnosti, že tieto pohľadávky nemajú oporu v právnych predpisoch a sú založené na nekalých podmienkach, rozhodcovské súdy vynášajú rozsudky aj na základe uvedených zmeniek.

Súd vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že nie je možné odčleňovať zmenku od noriem spotrebiteľského práva, teda ak je táto vydaná v rozpore so zákonom, v danom prípade so zákonom o spotrebiteľskom úvere, potom je neplatná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, keďže aj na zmenku sa vzťahujú všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o platnosti právnych úkonov. A pokiaľ je neplatná zmenka, nemožno priznať navrhovateľovi z takejto neplatnej zmenky plnenie.

Súd poukazuje na to, že predmet sporu netvoril návrh navrhovateľa na zaplatenie úveru a príslušenstva na základe úverovej spotrebiteľskej zmluvy. Nárok bol uplatnený na základe zmenky ako právneho titulu. Z návrhu navrhovateľa mal súd zistené, že odporkyňa uhradila za poskytnutý úver celkom sumu vo výške 1 083,56 €, z čoho bola na zmenkovú sumu započítaná suma 845,45 € a na úroky suma 238,11 €. Preto si navrhovateľ v danom konaní uplatnil len 0,25% denný úrok (po späťvzati 0,06 %) a 6% ročný úrok z omeškania a zmenkovú odmenu.

Z úverovej spotrebiteľskej zmluvy vyplýva, že spotrebiteľský úver bol odporkyni poskytnutý vo výške 800 €. Keďže súd vyhodnotil tento úver za bezúročný a bez poplatkov a odporkyňa už navrhovateľovi zaplatila viac než sumu poskytnutého úveru (1 083,56 €), je zrejmé, že návrh navrhovateľa ani nebol podaný dôvodne. Navrhovateľ vzhľadom na už uvedené skutočnosti nemá nárok ani na zaplatenie 0,06% denného úroku (po späťvzati), ani 6% ročného úroku z omeškania špecifikovaného v návrhu, a ani zmenkovej odmeny vo výške 2,82 €, nakoľko tieto nároky navrhovateľ odvodzuje od zmluvných dojednaní, ktoré sú neprijateľné a tým aj v zmysle § 53 ods. 5 OZ neplatné.

Na podporu tohto názoru je možné použiť aj pripomienky Európskej komisie zo dňa 12.2.2014 vo veci C-558/2013, kedy v bode 17 uviedla, že Smernica 87/102/EHS, ktorá sa uplatňuje v prejednávanej veci, nezakazuje používanie zmeniek v spotrebiteľských zmluvách, ale zo znenia jej článku 9 jednoznačne vyplýva, že členské štáty môžu povoliť ich používanie iba vtedy, ak zároveň zabezpečia vhodnú ochranu spotrebiteľa, pod ktorou je potrebné chápať celkový právny rámec ochrany spotrebiteľa zahŕňajúceho aj povinnosť vnútroštátnych súdov, ex offo skúmať nekalosť zmluvných podmienok. Podľa bodu 19 spomínaných pripomienok, rešpektovanie abstraktného charakteru zmenky by bolo podľa komisie neprijateľné vo svetle judikatúry Súdneho dvora, ktorý vyslovil všeobecnú zásadu, v zmysle ktorej špecifiká súdneho konania, ktoré prebieha v rámci vnútroštátneho práva medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, nemôžu predstavovať skutočnosť spôsobilú ovplyvniť právnu ochranu, ktorá podľa ustanovení smernice 93/13/EHS spotrebiteľovi musí byť poskytnutá. Zároveň navrhla aby na predložení prejudiciálnu otázku Súdny dvor poskytol odpoveď, že článok 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a článok 4, 9 a 14 Smernice Rady 87/102/EHS z 22.12.1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, sa majú vykladať v tom zmysle, že im odporuje právna úprava členského štátu akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offo preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadne porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla.

Úspešným účastníkom konania je odporkyňa - spotrebiteľ. Podľa § 142 ods. 1 OSP jej vzniklo právo na náhradu trov konania. Trovy konania jej v tomto konaní však nevznikli, ani ich neuplatnila návrhom podľa § 151 ods. 1 OSP. Súd preto rozhodol tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.